

FRIHETEN

Nr. 18 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

NASJONAL ARBEIDSINNSATS —

Gjennomføringa av n.a. fortsetter. Det kan dog heldigvis spores en seig og aktiv motstand mot denne form for slaveri. Det er mange som ganske enkelt nekte å reise, andre igjen nekter å ta arbeid for tyskerne. For dem som er kommet ut, er det heller ikke sørget for arbeid. Det går nå flere hundre og driver på de forskjellige arbeidsplasser, de mangler de nødvendige redskaper, arbeidsbarakker og mat. Det blir derfor mer og mer klart for alle at n. a. aldri har vært ment som noen virkelig arbeidsinnsats, men rett og slett et fengsel uten gitter. Nordmennene skal inn under kontroll. Friheten i Quislings Norge heter: Hele folket i fengsel. Den behandling nordmennene får i de forskjellige leire er da også forferdende. Transporten fram til de såkalte arbeidsplasser kan bare finne sin like i de gamle slavetransporter som gikk fra Afrika til Amerika for omkring 100 år siden. Slaveeierne behandlet dog ikke sine fanger så dårlig som tyskerne behandler nordmennene. En slaveeier hadde interesse av at slavene kom frem til markedet i en slik form at han oppnådde den best mulige pris for dem, de representerte for ham en viss kapital. Slik er det ikke med de

nordmenn som i dag sendes med Terbovens og Quislings transporter. I stedet for kapital, representerer nordmennene en fare for, og en trussel mot nazi. For hver nordmann de får livet av, regner de med at denne trussel minsker, de tar derfor mot meddelelsene om sykdom og elendighet med den største tilfretshet. Men de regner feil de holde herrer. Tvang, forfølgelse, mord og terror minsker ikke faren for dem, men de nører opp under hatet, hjelper til å holde kampmettet oppe. Nordmennene kan ikke knekkes med vold og tyranni.

Den norske arbeidsformidling og de folk som stiller med den har også sitt tunge ansvar her. Det kan i dag slås fast at det ofte blir vist liten forståelse ved utskrivningen av folk. Skriker tyskerne, så settes himmel og jord i bevegelse for å fylle de krav som stilles. Nazi har satt sine folk i spissen for arbeidsformidlingen, om ikke lang tid skal de stilles for domstol, da skal gjerningene bli veiet og dommen skal bli nøye i overensstemmelse med de gjerninger de har gjort. Nidkjærhet i tjenesten for å sende landets ungdom i tvangsarbeid, vil sikkert fordre en bra påkjønnelse. Tyskerne har lært oss at medlidenhet ikke er brukbar vare lenger. Leirene står ferdige, det er bare å skifte folk —

Vårt medisinalvesen er i hendene på en drunker, et forsoffent individ av en læge. Når en slik person settes til å våke over vårt helsenarbeide, må resultatet bli forferdende. I forbindelse med n.a. hadde medisinaldirektøren en virkelig oppgave, men han forsønte den. Tyskerne vaksinerer alle sine folk, men de nordmenn som kommanderes ut, blir ikke vaksinert mot noe. De legges i usunne barakker, settes sammen med folk fra alle deler av verden, med folk som kommer direkte fra frontene. Det er klart at dette innebærer en stor fare for smitte. Når da hverken tyskerne eller våre norske myndigheter gjør noe som helst for å forebygge sykdom, må en gå ut fra at dette også er en planlagt aksjon, et ledd i den utryddelseskrig som føres mot det norske folk.

Vi kan bare ha et svar: Ingen nordmann til n.a. Dødsfall under arbeid, hva enten de skyldes sykdom, eller annet, regnes for mord. Betalingen for mord er i dag 100 tyskere for 1 nordmann.

Brutal makt kan bare slås tilbake med de samme midler som den selv anvender. Vi krever no slutt på tyranniet, slutt på tvangsutskrivning av norsk arbeidskraft, slutt på arrestasjoner og mord. Våre folk ut av fengslene. Bak våre krav står 99 prosent av det norske folk.

Ønsker tyskerne at vi skal gi ordre om å slå til? Husk på 17 mai. Det var da gitt nordmenn ordre om å være inne og f.eks. fra Oslo har vi melding om at restauranter og gater var tomme. Det er vi som har makta, vi har kommandert: L e' g g a n. Den behandling vi får avgjør når vi skal si: FYR! Foran våre

rifleløp står i første rekke det tyske offiserskorps og sikkerhetspolitiet.

SUNNHETSTILSTANDEN her i landet er gått voldsomt tilbake etter at tyskerne overfalt oss. Av smittsom hjernehinnebetennelse har vi i de to siste år hatt den største epidemi som noen gang har forekommet her i landet, likeså av nytt mage-tarmkatarr. Av poliomyelitt hadde vi i 1941 den nest største epidemi som vi har hatt her i landet, skarlagensfeberen raset som den ikke har gjort på 60 år, av difteri har det ikke vært meldt så mange tilfeller siden 1919. Skabb er øket voldsomt og økningen fortsetter. Veneriske sykdommer er øket voldsomt, særlig syffis. Den siste har vi praktisk talt vært kvitt her i landet i de siste år, men etter at tyskerne kom hit har denne ondartede sykdom bredt seg i uhyggelig grad. Det er no det tredobbelte anmeldt tilfelle pr. måned sammenlignet med hele året før krigen.

Brennkopper og epidemisk gulsott har vist en voldsom økning slik at en ikke har hatt noe lignende her i landet før. I de forskjellige fangeleire rundt om i landet har det også vært en del flekkfeber. Av denne sykdom er det ikke meldt noe tilfelle blant sivilbefolkningen.

Til disse sykdommer kommer tuberkulosen, en sykdom som vi aldri på å få bukt med her i landet før krigen. Den har no vist en faretruende stigning. Ondartet influensa med påfølgende lungebetennelse har medført en rekke dødsfall.

I det store og hele er sunnhetstilstanden i landet meget foruroligende. Til dette kommer mangel på mange

viktige lægemidler. Tyskerne tar først det de mener å trenge av det som kan skaffes, den norske sivilbefolkning får så klare seg med resten. Vårt medisinalvesen kryper for overfallsmennene, den norske kvinne og mann er det ikke så nøye med. Vi vil håpe at tiden snart bermer seg og vi kan bli fridd fra åket, men vil sikkert gå manusa'dre før vi igjen kan komme opp på samme nivå med omsyn til sykdom som vi var før krigen. Vi var et sunt folk, lite mat, dårlige klær, lite brensel, redsel for mord og terror har treret sterkt på vår sundhet i disse år. Ved siden av det kommer så den del av de norske kvinner som har stilt seg til tjeneste for de tyske overfallsmenn. De er en skam for hele vår nasjon, men også for dem kommer det en oppgjørstid og den skal ikke bli lett. Økingen i veneriske sykdommer skyldes utelukkende våre kvinners lettsindighet.

NORSK ARBEID. Det later til å være en del meningsforskjell med omsyn til hva som er arbeid for tyskerne og hva som er norsk. Særlig er det arbeidsgiverne som synder grovt mot den antinasistiske front. Mens arbeiderne forsøker å holde produksjonen nede, og ofte tar temmelig stor risiko i forbindelse med sabotasje, ser vi at arbeidsgiverne presser tempoet opp i det de hevder at de arbeider for norske avtakere. Dette er feil. Det finnes praktisk talt ikke noen virkelig norsk avtaker i dag. Riktignok er det slik at mange bedrifter har sin bestilling fra norsk avtaker, men dersom de vilde gå litt etter i sømmene så vilde de oppdage at bak den

norske bestiller, står tyskerne i en eller annen form. Følger en varen frem til forbruksstedet, så vil dette i de aller fleste tilfeller vise seg å være tysk, tjene den tyske krigsmaskin.

Vi skal ta et eksempel. Vår medarbeider hadde anledning til å følge et produkt fra en norsk bedrift. Fieren presset på sine folk for å få arbeidsytelsen på topp. De fabrikerte en masse bestemte artikler etter en tegning. Bestillingen var såkalt norsk, det ble med bestemthet hevdet at det var til norsk forbruk, en nødvendighetsartikkel for vårt landbruk. Men ved å følge varen gjennom to norske bedrifter til, kom han fram til lageret. Det var tysk. Gjenstandene det dreiet seg om var bestemt for eksport, det var deler til u-båter. Heldigvis forsøkte båten de ble sendt med å opptre som u-båt før den kom utenfor territorialgrensen, så delene hviler nå i Oslofjordens favn, men det er sikkert ikke de eneste deler som er levert fra norske arbeidsplasser for norsk regning.

Nå må det bli slutt på dette. Arbeidsgiverne må gå foran. De har de beste forutsetninger for å kunne drive en effektiv sabotasje. De vet best hvordan produksjonen kan holdes på et så lavt nivå som mulig. Materialmangel osv. kan de være herre over, maskinene kan ryke — Vi kan i dag slå fast at motstanden fra arbeidernes side er planmessig og godt gjennomført. La oss derfor også få bevis for at også den annen part er på vakt. Dette gjelder selvsagt ikke alle arbeidsgivere. Innenfor den nasjonale front finnes en rekke av dem som har rakt ar-

beiderne hånden til samarbeid for felles sak. Det er de som enno ser fodel i å arbeide for å tjene på kriggen vi vil nå med dette, og vi skal nå dem. Vi har midler til å bringe dem til fornuft, men vil nødige bruke dem ovenfor våre egne. Produksjonen må og skal ned.
D e t er parolen i dag!

Fra H. 6 har vi mottatt kr. 150.00
Takk! Følg eksemplet.

Redaktør Otto Luihn er død.

DREPT I ORANIENBURG. Sekretær i Sosialdepartementet, Fjerdingstad, ble angitt av «minister» Lippestad. Fjerdingstad er drept i Oranienburg. Dessuten er disse drepte: Advokat Kolltveit, Omar Benke, Arne Heiestad, Egil Ellefsen, Langlien fra Søredalen, Eivind Eng, William Andersen, R. Bredeesen, Erling Foss og en ved navn Bull. De fleste av disse ble sendt fra Grini i midten av februar. De var fra 4 til 6 uker i Oranienburg, så fikk familien melding om at de var død av dobbeltsidig lungebetennelse.

Dessværre har vi ikke fått tak i navnene på alle som er drept i denne grusomme leier, men de nevnte 10 utgjør omkring 10 prosent av ofrene de siste 2 måneder.

De omkring 100 nordmenn som er drept i Oranienburg utgjør bare en liten promille av alle dem som er pint ihjel i denne skjendselens hule. Fra Hitler kom til makten og fram til 1942 var den brukt til tyske fanger. Tusener på tusener ble pint til døden av Hitlers bødler — men det kommer en dag da de døde

våkner og reiser seg mot sine bødler, og da — — —

Vi sender en varm takk til de døde for det de ofret. No norske kvinne og mann, no er det din tur til å kjempe. I hver eneste en av den nasjonale frontes folks skal mordene vekke viljen til kamp og seier!

Det er i deg og meg de døde våkne. Det er i din og min gjennoming bødlerne skal møte sin undergang. Fram då frendar!

Ned med bødlerne!

Cand. jur. Erik Sture Larre, Schveigårds gate 79 b. b. er meget farlig angiver. Han har funnet det mest formålstjenlig å være fraværende en tid, men vil sikkert dukke opp igjen. Han sender med koldt blod sine landsmenn i døden, er tidligere kjent innen arbeiderbevegelsen og A.I.F. og bruker sine bekjenskaper der til å skaffe seg innpass hos folk som er misstenkt for illegalt arbeid — Vær på vakt mot Larre den tid han har igjen — — —

Hans Westbye, Sørumsand er farlig angiver.

Underkasserer Kr. Fr. Bergmann, statens pensjonskasse, bopel Ullevåldsvegen 16 A 3 er ns og angiver.

Pass på!

I løpet av de siste uker er 11 angivere meddelt reisetillatelse til et varmere land.

Flere vil følge!